

V chrámu se rojí úskočná vůně aromatů,
osud - soukolí svůj pevný řád už dávno má tu.
Prazvláštní vlnění, ve víru moci tančí had,
možná se vyplní věštba Notre Dammem vyřčená.

Bláznovství mocných stává se tím,
co mesiáš nazývá útlakem svým.

Prázdnou si vládnou svou vůlí,
jen dej svým bohům, co chtěj.
Pohaslá je hvězda v tůni,
beránčí oběť jim dej.

Zas pluje dál na oblacích - loď bohů,
čas jako nit - je tak nekonečný.
Zas pluje dál na oblacích - loď bohů,
teď zatoužil's - chceš žít život věčný.

Svět jako květ zavírá své brány,
žízní a umírá, mění se v troud.
Srdce spojí s aurou tvé rány,
kamenné znamení zbaví Tě pout - zbaví pout!

Sám musíš sednout k veslům,
bárku svou s větrem odtud hnát,
Poseidon - vládce moří, tiše ve své říši usíná.
Zátokou dravců proplouváš a hledáš klid,
ten pouze dravec může znát - chceš vlastně žít?

Bouří se mozek, vzpíná se hlas,
boj svědomí, chceš vrátit čas, ó čas.